

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Pataky János*
Cím: *Pesti ember nyaralása a Svábhegyről a csillaghegyi strandig*
Forrás: *Új Nemzedék*

Osztálvozás	
Tárgy	<i>796:613.7</i>
Hely	
Idő	<i>"1924"</i>
Személy	

Pesti ember nyaralása a Svábhegytől a csillaghegyi strandig

Bethlen István gróf legyőzte Rakovszky Ivánt — Látogatás az újszülött vizilónál — Nyaralási razzia a fővárosban és környékén

— Az Új Nemzedék tudósítójától. —

A hónapok nyári szabadságra mentek, ezzel „hivatatosan” is megkezdődött a nyár. Szétmentek a szélrózsa minden irányába, ki haza a falujába, kerületébe, ki pedig a vidéki nyaralóhelyeket kereste fel, vannak azonban olyanok is, akik a drága, poros Budapestről a Svábhegy, Margitsziget, Hűvösvölgy, Zugliget árnyékos fái közé mennek, vagy pedig akik, mint a pesti emberek nagy része, imádják a strandot és a piszkos homokot.

— Pesten lehet a legjobban nyaralni! Sok embernek ez a jelzava s mi nyakunkba vettük a várost és környékét, hogy sorjába megnézzük, hogyan nyaral a budapesti ember a városligeti mutatványos bódéktól a Duna-korzón és az állatkerten keresztül egészen a csillaghegyi Árpád-fürdőig.

Dinich megpofoz egy szocit

A kormánypárti képviselők nyomát követve, legalább az Angolparkba mentünk ki:

— Befejeződtek az ülések, mielőtt hazamennénk, kiruccantunk az Angolparkba — mondja az egyik honatya, amikor találkozunk velük Fricsey mester zenekara előtt.

Több mint húsz egységspárti képviselő egységesen vonult fel az Angolparkba. Elöl Dinich Ödön lépkedett, mellette Prónay államtitkár és azután következtek a többiek. A sort Rubinek István és Erdőhegyi zárták be. Meg kell jegyezni, hogy Erdőhegyi mindig vigyázott arra, nehogy Dinich közelébe kerüljön, többek szerint azért, mert Dinich kimagasló alakja mellett Erdőhegyi nem érvényesülne.

Az Angolparkban természetesen nagy feltűnést keltett a képviselők felvonulása. Sokan sportembereknek nézték a képviselőket, sőt akadtak olyanok is, akik Dinichben és Kovács-Nagy Sándorban a két Cédja-birkózót vélték felismerni, de amikor kitudt, hogy kormánypárti képviselők, lelkesen megéljenették őket. Ezután a képviselők odaértek a pofozógéphez, ahol 1000 koronáért fel lehet pofozni egy vörösképi faembert. Az atlétatermetű Dinich lefizette az 1000 koronát, megsimogatta az „emberét”, aztán egy irtó erős pofont mért a vörösképi ember arcára, mire a társaságban megjegyezte valaki:

— Dinich megpofozott egy szocit.

Természetesen ennek az inzultusnak az lett a következménye, hogy egész este ezzel hazták Dinichet. Megkérdez-

tem a pofozómasina tulajdonosát, aki úgy nyilatkozott, hogy szegény „pofaja” ilyen pofont még soha sem kapott.

— Talán Varga Béla világbajnok ez a hatalmas ur? — kérdezte Dinichre mutatva. — Politikus — mondtam, mire elképedve nézett rám. Bizonyosan azon gondolkodott, hogy milyen erős argumentumai lehetnek Dinichnek a parlamentben.

Ezután tovább sétáltak s nézték a hullámvasuton tovalibben párokat, ezt azonban nem bírták ki sokáig és Kuna P. András indítványára a hőhullámok elöl az Alpesis-faluba menekültek — sőtözni.

Tatyú II. bölcsőjénél

Innen az állatkertbe mentünk. Aki a zajból vágyik a csendességbe, helyesen cselekszik, ha idejön, mert itt — eltekintve az oroszlanok bögésétől, a sakállok üvöltésétől, az elefántok trombitálás-

sától, a sétáló lányok halk kacajától és a szimfonikus zenekar ritmikus ütemeitől — jóleső és kellemes csend honol a sétányokon. Fölöttébb élvezetesek itt az esték, amellett látnivaló is akad bőven.

Kissé elkágye érkeztünk az állatkertbe és így személyesen nem érdeklődhettünk Mr. Elefánt és Mme. Kakadu meg a többiek hogyléte felől, valamennyien már csendes álomra hajtották fejüket. Annál szebb volt a kitűnő zene, amelyet az Operaház és a Városi Színház muzsikusaiból alakult együttes intonált.

— Látja kérem — mondja az egyik kitűnő hegedűmester — mi ide jöttünk nyaralni az állatkertbe. Üdültünk s közben magunkba szívjuk a jó levegőt. Szünetben pedig kirándulunk az állatkert másik részére, ahol a tejszarnok van s mintha faluban lennénk, fejet és turót eszünk.

Ezután Hilbert igazgató urral találkoztunk, aki most a legboldogabb ember, mert a vizilónagyságának gyermeke született. Az új viziló körülbelül 60 kilogramm nehéz, 70 centiméter hosszú és 25 centiméter magas. Az a medence, ahol a viziló van, el van kerítve, nehogy valaki megzavarja a csecsemőt. Az igazgató urral bemegyünk és meglátogatjuk az újszülöttet. Csak a fejét dugja ki a vizből. Anya és gyermeke jól érzik magukat.

— Erős, egészséges és ugyanolyan jó képe van, mint a bátyjának, amelyért tavaly egy csomó állatot kaptunk cserébe — mondja a felügyelő.

Az állatkert vezetősége csodálattal nézi a kis vizilóvat, majd megérkezett Berczel Jenő fővárosi tanácsnok is, aki szintén a viziló egészségi állapota iránt érdeklődött. Ma délután Sipőcz Jenő pol-

gármester is meglátogatja a viziesikót. Természetesen nagy az öröm, mert a viziesikónak, az igazgató becslése szerint, több mint háromszázmillió korona az értéke.

— Fiú, vagy lány? — töprengenek az állatkert vezetői — még nem tudtuk megállapítani, mert az újszülött eddig

1924. 7. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

még nem jött ki a vízből. Csupán a fejét dugta ki. Három-négy nap is eltelhet, míg magindjuk a kis viziló nemét, azonban azt már most is látjuk, hogy *páratlan a maga nemében.*

Az igazgató végül úgy nyilatkozott, hogy a *közönség vasárnapról kezdve* tiszteletét teheti a vizilóesládánál. Addig azonban senkit sem engednek közelébe.

— Nemcsak a vizilóknál kopogtatott a golya, — veszi át a szót a felügyelő — hanem a *dánscarvas és kecskeállományunk is két angolai kecskével* szaporodott.

— *Gyászest* csupán egy fordult elő: az egyik európai *bülnyűt bülnyűt* hozott a világra. Szomorúan konstatáltuk az esetet, amely annál is *fájdalmasabb volt*, mert az állatkertnek *nagy szüksége van bülnyre.*

Bethlen szórakozik

Ezután a *Svábhegyre* rándultunk fel, utunk a *golfpálya* mellett vitt el, ahol éppen *illusztris társaság* volt jelen. Bethlen István gróf miniszterelnök és *Rakovszky Iván* belügyminiszter *mérköztek* egymással a golfpályán. Sokan nem tudják még, hogy Bethlen miniszterelnök *nagyszerű sportember*, kittingő golf- és hokkijátékos. *Golfban és hokkiban mindenkit leguoz*, különben is a magyar hokkispornak egyik *uttörője* és a *hokkiszövetség* díszelnöke.

A Svábhegyen jól ismert *demokrata vezér* szintén a golfpálya mellett haladt el, amikor látta Bethlen István gróf *nagyszerű formáját* a golfpályán, *reignáltan* jegyezte meg:

— *A miniszterelnök, úgy látszik, nemcsak a Wolffal, hanem a golfjal is jól tud játszani.*

A Svábhegy után a pesti ember *vágyainak* netovábbja, a *pula, bársony homok, izzó nap, hullámozó víz, a strand* következik.

Kanibálok és egyebel

A *Pálffy-téri helyiérdekű villamoson* utaztunk *Csillaghegyre*, ha utazásnak lehet nevezni azt a husz percet, mely idő alatt Budapest környékének egyik legszebb részére: Csillaghegyre érkeztünk meg. Hegy ugyan nincs, csupán kis dombok vannak, azonban van tisztviselőtelep, kertekkel, falu, szép, modern strandfürdő és itt folyik a Duna is. Legfőbb nevezetessége természetesen az *Árpád-strandfürdő.*

— *Ezért jönnek ide a pestiek* — mondja — *Csekey Gyula, a csillaghegyi F. C. országos mezei futóbajnoka* — a tisztviselőtelepen leginkább állami tisztviselők laknak, akik nagyon szívesen *bérbeadják* fölös szobájukat a nyaralóknak, azonban a faluban is kiadják még a legkisebb kulipintyót is.

A strandbejáratnál *Ónódy Ákossal, a Nemzeti Színház művésze*vel és *Sipos Manci* uszó világrekorderünkkel találkozunk. Együtt megyünk be. Egy nagy domb tövében három vízzel telt medence van. *Uszók, nem uszók és félig uszók* részére. A dombon két nagy *bársonyhomokos napfürdő, erdő, liget és mező.*

— *Megyek trenirozni, mert kívánság az olimpiására* — mondja Sipos, miközben a kabinjába siet.

Ónódy pedig az újonnan épült uszoda vizét nézi, majd nagy *páthosszal* felkiált:

— *Imádom a tiszta friss, kristályos vizet!*

— *Nem is olyan friss ez a víz* — siet

a *válással a közelünkben lévő fürdőtitkár* — hiszen a régi rómaiak is ebben a vízben fürödtek.

Tömvé van itt minden emberekkel és képviselve van egész Pest. *Gróftól kezdve a legutolsó bolti inas* a természet ölen demokratikus együttérzésben *hódol a napnak, a víznek s a homoknak.* Fenn a mezőn pedig egzotikus uszórúhában *valóságos ősemberek* járkálnak — legalább is úgy néznek ki. *Kanibalia mustál szocializmusig* mindent találhatunk.

Képviselők is vannak — azokat úgy látszik mindenhol fel lehet találni.

— *Van itt legitimista,* — mondja a medence szélén *tűz rétségi követ, Huszár Elemér* — *fajvédő és szociáldemokrata.*

— *Sőt még szabaduszó is van* — dupláz rá *Szabó József* keresztényszocialista képviselő, miközben a vízben *pszikáló Almásy Lászlóra* mutat. Az egységespárt alelnöke különben mindennapos vendég ebben a fürdőben, mert a csillaghegyi, illetve pomázi kerületben *választották meg képviselőnek.*

Sivóy Kálmán vezérkari ezredessel, a Labdarugó Szövetség elnökével is találkozunk, még pedig a vízben.

— *Eljöttem egy pár napra Saegedről* — mondja — *De nem labdarugó ügyben.* Lemondtam, a hónap végén lesz az új közgyűlés. — *Közben kijött a vízből, mire mi így válaszoltunk:*

— *Ezredes ur kint van a vízből, azonban a párisi kudarc által viabefutott*

labdarugó szövetséget *csakis én tudja megmenteni, biztosan megválasztják újra elnöknek.*

Ezután egy *demokrata honatyát* fedeztünk fel. Mikor kijött a vízből, bármennyire is akarta *leplezni, mégis megláttuk: ludtalpa van.*

A homokban sok *gyerek* játszik, két gyereket pedig nagy csoport vesz körül. Odamegyünk s két *gyönyörű szép pirosposztag arcú* fiút látunk. Amikor a kis hároméves *Dadától* megkérdezem, hogy *mi lesz majd, ha felnő* habozás nélkül válaszolja:

— *En strandfürdőtulajdonos akarok lenni, mert azoknak megy a legjobban.* Nem kell hozzá semmi más — *dadogja az aranyos csöppség* — *mint egy nagy teknő, egy kis piszkos víz, meg egy kevés kavicsos por.*

A homokos strand másik részén „*erőművészek*” *produkálják magukat, Sulyokat* emolnek.

Kis Feri a sportfiu

Kis Ferenc, a *Nemzeti Színház* művésze is *sulyt emel*, Csupa izom és erő. A *súlyemelés* után körülfutja a homokot, majd *öreg atlétákat* *megszégyenítő módon* nagyokat *ugrik*, mint 6 mondja, a *távolugrásban* gyakorolja magát.

A színházban a *közönség*, amikor lelkesen tapsol *Kis Ferencnek*, nem is gondolná, hogy a *kiváló művész* egy időben *távolugró- és futóbajnok* volt.

Kérdésünkre *sportkarrierjét* így ismerlétli:

— *A Szekesfehértvári Torna Clubban* kezdtem az *atlétizálást* és megnyertem a *kerületi bajnokságot*. Innen a *MAC*-ba léptem, azonban a *művészi pálya* annyira *leköltött*, hogy a *versenyszerű sportolást* nem folytathattam tovább, pedig *Vadas, a MAC* *nagyszerű* trénera, *nagy jövedt jósolt* nekem.

— *Azért még most is tudok valamit* — s *hirtelen felemelt egy 60 kilós sulyt.*

— *Nézzen ide, ki tudja a Nemzetiben* így *felemelni ezt a sulyt.* Bárcsak *Hevesi* is így tudná a *fizetésemet* emelni.

De elég volt ennyi Csillaghegyből. A *Római strandon* *keresetül átesőnként* a *megyeri ingyenstrandra*. Itt is *ember-ember hátán*. Az egyik *beanszült* strandoló úgy *informál* bennünket, hogy itt *nincs korlátok* közé szorítva az ember, *szabad Duna, szabad fürdés*. Két „*középülete*” van a *megyeri strand*-nak. Az egyik a *büffé*. A *büffés* elmondja, hogy *vasárnap* szinte *életveszélyes* itt a *tolongás*, csupa *éhes pesti*. Mindent *kiszúrtitanak* a *büfféből*.

— *Kanibálok* ezek kérem — *talán még engem is megennének.*

Késő este *fejlesztük* be *nyaralási* *razziánkat*. *Pénzünk* is *elfogyott* és így a *nyári Gerbeaud-t* és az *ingyenes Duna-úszodát* nem *tudtuk felkeresni*.

Pataky Károly.